

Autor práce: Ondřej Hanuš

Název práce: Analýza vybraných skladeb Hanse Floriana Zimmera

Rozsah práce: 55 stran

Vedoucí práce: MgA. Marek Kepřt, Ph.D.

Oponentský posudek: Mgr. Jan Borek

	Hodnocené aspekty práce	Udělené hodnocení
1	Aktuálnost a závažnost problematiky	B
2	Samostatnost zpracování, vhléd autora do problematiky, originalita práce	E
3	Formulace cílů práce a jejich splnění	F
4	Koncepce tématu, logické členění textu	D
5	Využití relevantní literatury: stav bádání, využití databází a zahraniční literatury, interpretace a kritická reflexe textů	E
6	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace	F
7	Formulace závěrů a přínos výsledků	E
8	Formální stránka práce: grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň, citační praxe a bibliografické odkazy	D

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Ondřej Hanuš si pro svoji bakalářskou práci vybral relativně aktuální a zejména pro populární kulturu přitažlivé téma filmové hudby. V tomto případě navíc ztělesněné jedním z nejdůležitějších filmových skladatelů současnosti Hansem Zimmerem a jeho tvorbou obsaženou ve filmové trilogii o Robertu Langdonovi (*Šifra Mistra Leonarda*, 2006; *Andělé a Démoni*, 2009; *Inferno*, 2016). Předkládané téma skýtá široké možnosti analýzy, komparace a hodnocení hudební složky vybraných snímků, kompozičního vývoje Hanse Zimmera v průběhu této dekády či souhry hudební složky s obrazovou. Přepracovaná verze předkládané práce tyto příležitosti realizuje v minimální míře. Doslovné strojové překlady byly eliminovány (ve prospěch dlouhých citací, které v úvodních kapitolách spíše uměle prodlužují text) a poznámkový aparát doznal viditelných změn – ačkoli je zde celá řada nadbytečných vysvětlivek. Filmografii uvedených hereců, data založení hudebních skupin, historii němeého filmu či základní hudební pojmy jako staccato či soundtrack obvykle není třeba uvádět. Vysvětlivka na s. 28 o Rosslynské kapli pak uvádí zcela nepodložená tvrzení o historických artefaktech zde údajně uložených.

Celková úprava textu, především gramatická a typografická stránka, doznala zásadních změn k lepšímu. Překlepy a typografické chyby se vyskytují i nadále, ale v menší míře. Mnohé problematické obraty a formulace dřívější verze byly vypuštěny, některé však stále přetrvávají („*hlavním tvůrcem hudby k novému filmu o Jamesi Bondovi bude právě fenomenální Zimmer.*“ / „*Po zhlédnutí a poslechu většiny zde uváděných děl lze závěrem této kapitoly konstatovat skladatelovu genialitu. Každý z filmů má svůj fenomenální nezaměnitelný hlavní motiv odrážející děj, dobu, prostředí a citlivě dotváří filmovou atmosféru.*“ / „*mnoho zvuků připomíná různé pracovní nástroje, jak tomu často bývá v avantgardní hudbě*“)

Autor nadále nereflektuje terminologii a postupy svého vědního oboru. Nejobecnější informace o tóninách a tempu skladeb byly doplněny (nakolik je číselný údaj tempa metronomu či BPM stále *tempo*, nikoli *metrum*), přesto nejsou nad prostý popis blíže analyzovány či identifikovány hudební výrazové prostředky. Kupříkladu: „*Dále je skladba různě variována (sólový zpěv, střídání nástrojů, vícehlasy)*“ Jakým způsobem zpracovává sólový zpěv (dosavadní či následující) materiál skladby? K jakému efektu je zde využito střídání nástrojů, a které nástroje jsou uplatněny? Jakým způsobem jsou postavené zmíněné vícehlasy a jaký je jejich účinek? Bohužel namísto zodpovídání těchto důležitých otázek po smyslu instrumentace, nálady či průběhu daných

skladeb přetrvává povrchní popis a nicneříkající „propulzivní basová ostinata“, „klasicistní smyčce“, „variací plná naděje a nevědomosti“ či symfonická tělesa, která „udržují spirituální atmosféru“. Problémem v je tomto ohledu absence hlubší práce s notovým materiálem. Byť nejsou partitury běžně dostupné, alespoň základní přepis melodické linky či harmonického postupu lze vytvořit i na základě sluchu.

Autor píše: „Výše psané řádky mohou sice vyznívat ploše, ale nám jde také o to v závěru posoudit hlavně vývoj hudby od prvního ke třetímu filmu a o vývoj samotného Zimmera či jeho návraty k elektronické hudbě z jeho počátků.“ (s. 30) Vzájemná komparace hudby jednotlivých filmů se však stále omezuje na porovnání množství skladeb v dur či moll tóninách a maximálně stručný, obecný popis instrumentace. Stále tak chybí prakticky jakákoli hudebně analytická terminologie, základní formální, strukturní či interpretační aspekty kterékoli z uvedených skladeb. Nemluvě o hlubším zamyšlení nad smyslem daných kompozic v kontextu daného filmu. („vzhledem k délce skladby se zde nic zásadně nerozvíjí a nic se v ní v podstatě neděje“.)

Poznámka mezioborová: „Ve filmu se objevuje antihmota, což je zatím fikce.“ Antihmota, jak ji chápeme současná fyzika, byla předpovězena již v roce 1928, existence antiprotonu pak byla experimentálně potvrzena v roce 1955. Od devadesátých let pak pokračuje výzkum i umělá tvorba antičástic. Má-li antihmota prezentovaná ve filmu jiné vlastnosti, než jaké jim přisuzuje současná částicová fyzika (či se zde objevuje ve větším množství, než je v tuto chvíli možné uměle vytvořit), je vhodné to upřesnit – nakoľik se v rámci daného textu jedná o nadbytečnou poznámku. Ilustruje však problém vyskytující se v textu vícekrát, a to příliš zjednodušující prohlášení.

Cíl bakalářské práce – tedy analýza vybraných skladeb Hanse Florianu Zimmera – byl naplněn zcela minimálním způsobem. Jedná se o práci fanouškovskou, nikoli vědeckou. Vzhledem k absenci hudební analýzy a adekvátní terminologie je zřejmé, že autor neovládá postupy svého oboru.

Závěr: Bakalářskou práci k obhajobě nedoporučuji.

Navrhovaná klasifikace: F

Datum: 23. 8. 2021

Podpis: